

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa o cmentarzach i chowaniu zmarłych
Autor	Rada Ministrów
Projekt z dnia	15 czerwca 2022 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel/Patrycja Grebla-Tarasek
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna	Projekt wymaga korekty pod względem redakcyjnym.	Projekt zawiera liczne literówki, omyłki pisarskie i błędy edytorskie. Przykład: art. 2 pkt 4 i nast., błędna numeracja punktów, art. 4 pkt 22 (który zgodnie z numeracją powinien mieć numer 23) omyłka pisarska – temperatura przechowywania zwłok i szczątków ludzkich została określona na nie wyższą niż 40 (!) stopni.		
2.	Art. 7 ust. 2 pkt 4	Wykreślić.	Stwierdzenie zgonu nie musi nastąpić bezpośrednio po zgłoszeniu. Nocna i świąteczna opieka zdrowotna i tak jest bardzo przeciążona – obsługuje pacjentów innych lekarzy POZ. Obciążanie lekarzy tam pracujących dodatkowymi obowiązkami – zwłaszcza w sobotę i w niedzielę jest nietrafionym rozwiązaniem. Ponadto, często na dyżurach w		

			<p>nocnej i świątecznej opiece zdrowotnej znajduje się tylko jeden lekarz, który w wypadku konieczności stwierdzenia zgonu, nie będzie mógł udzielać świadczeń zdrowotnych innym pacjentom, którzy w takiej sytuacji udadzą się z pewnością po pomoc na SOR/Izbę przyjęć, co z kolei spowoduje przeciążenie tych podmiotów.</p>		
3.	Art. 10 ust. 6	<p>Przypisanie zadania wojewodzie albo wprowadzenie zapisu: „Zapewnienie oraz organizowanie przewozu zwłok w przypadku, o którym mowa w ust. 3, należy do zadań z zakresu administracji rządowej zleconych powiatom”.</p>	<p>W projekcie przewidziano de facto nowe zadanie własne dla powiatów. W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że brak uzasadnienia do przypisywania staroście zadania, które jest małym fragmentem określonej ustawą procedury postępowania koronera. Trudno również przyjąć, by transport zwłok w celu ustalenia przyczyny i okoliczności zgonu w jakikolwiek sposób stanowił realizację zadań stanowiących zaspokojenie potrzeb lokalnej wspólnoty. Przeciwnie będzie miało ono znaczenie dla ewentualnego podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania karnego albo dla celów statystycznych – oba nie mieszczą się w kategorii zadań, które realizują jednostki samorządu terytorialnego.</p> <p>W obecnej ustawie mamy co prawda w art. 13 zadanie przypisane powiatowi „<i>Zwłoki osób zmarłych lub zabitych w miejscach publicznych przewozi się przed ich pochowaniem, na wniosek właściwego organu, do zakładu medycyny sądowej, a w</i></p>		

			<p><i>razie jego braku na obszarze powiatu - do najbliższego szpitala mającego prosektorium, celem ustalenia przyczyny zgonu. Organizowanie tego przewozu należy do zadań powiatu.”. Niemniej jednak przepis ten ma zastosowanie do bardzo ograniczonych przypadków – ujawnienia zwłok w miejscach publicznych. Projektowana regulacja ma szerszy charakter, a w OSR zupełnie pominięto koszty związane z realizacją tego zadania.</i></p>		
4.	<p>Art. 12 ust. 4 w zw. z art. 12 ust. 5 pkt 2 w zw. z art. 12 ust. 7</p>	<p>Wskazanie źródeł finansowania zadania (powinno to być zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej) oraz rozważenie realizacji tego zadania również przez inne podmioty niż powiat (np. szpitale do których należy lądowisko).</p>	<p>Najczęściej lądowiska znajdują się w pobliżu szpitali, jednak to nie szpital a powiat zapewnił będzie transport zwłok w przypadku gdy zgon albo martwe urodzenie nastąpią na pokładzie statku powietrznego. Takie rozwiązanie jest niezrozumiałe z punktu widzenia ekonomiki i szybkości działań, jakie muszą być podjęte w przypadku zgonu na pokładzie statku powietrznego. Śmigłowiec, na pokładzie którego nastąpił zgon, będzie wyłączony z użytku, dopóki nie nastąpi usunięcie zwłok z jego pokładu, zatem działania zmierzające do realizacji tego zadania powinny zostać podjęte możliwie jak najszybciej, przez podmiot, który będzie znajdował się możliwie jak najbliżej miejsca lądowania.</p> <p>Ponadto, dla zadania tego nie przewidziano żadnego źródła finansowania, a w OSR zupełnie</p>		

			pominięto koszty związane z realizacją tego zadania.		
5.	Art. 32 ust. 2	Jeżeli stwierdzenie zgonu następuje w czasie wykonywania pracy na rzecz podmiotu leczniczego, wynagrodzenie powinno przysługiwać podmiotowi zatrudniającemu lekarza, a nie samemu lekarzowi. Ponadto w przypadku stwierdzenia zgonu przez lekarza nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej wynagrodzenie powinno obejmować również koszt dojazdu do miejsca położenia zwłok (transport taki będzie musiał zapewnić albo sfinansować pracodawca).			
6.	Art. 35 pkt 2	Pytanie co z osobami nie posiadającymi zdolności do czynności prawnych? Ponadto nie określono trybu rozpatrzenia sporu np. wydania zgody na kremację, w przypadku różnicy stanowisk pomiędzy członkami rodziny (np. dziećmi osoby zmarłej).			
7.	Art. 48	Okres 6 miesięcy wydaje się bardzo długi.			
8.	Art. 98 ust. 4	Wprowadzenie tego zapisu, w odniesieniu do domów pogrzebowych, spowoduje konieczność zmiany obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego albo opracowania planów dla terenów dotychczas planem nie objętych, co będzie rodziło skutki finansowe po stronie gmin.			
9.	Art. 120 ust. 1	Jakie jest uzasadnienie dla wprowadzenia powszechnego	Taki szeroki zakres danych w niektórych przypadkach może		

		dostępu do danych w rejestrze grobów i miejsc spoczynku.	doprowadzić od naruszenia prawa do prywatności osób żywych (np. członków rodziny zmarłego). Z uzasadnienia do projektu ustawy wynika, że projektodawcy brali pod uwagę kwestię ochrony prawa do prywatności rodziny zmarłego, jednak treść brzmienia art. 120 ust. 1 wskazuje, że zakres powszechnie dostępnych danych będzie bardzo szeroki.		
10.	OSR	Uzupełnienie OSR w zakresie szacowania kosztów realizacji zadań po stronie JST.	OSR zupełnie pomija organizowanie przewozu zwłok przez powiaty, w szerszym niż dotychczas zakresie. Zwłoki co do zasady mają być przewożone do zakładu medycyny sądowej uczelni medycznej w danym województwie, a także transportowane w przypadku zgonu lub martwego urodzenia na pokładzie statku leczniczego do zakładu medycyny sądowej lub prosektorium szpitala. W przypadku powiatów położonych daleko, od uczelnianych ośrodków medycyny sądowej koszt przewozu może dojść do kwoty rzędu tysiąca złotych. Trudno przyjąć, że kwoty te będą nieistotne z punktu widzenia budżetów powiatów.		

